

ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΑΛΗ ΣΧΕΣΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΙΣΧΥΟΣ (του Γιάννη Ζήση)

1) Η αναγκαιότητα για διάκριση της κλίμακας των συμφερόντων

Η σύγχυση και ταύτιση δικαιοδοσίας και συμφέροντος μέσα από τον φόβο και την αλαζονεία οδηγούν σε μια εμπλοκή χωρίς προηγούμενο. Στην

πραγματικότητα η σύγχυση αυτή

ανασύστησε τη «Λερναία Ύδρα» της διεθνούς κοινωνίας της ανθρωπότητας. Και το μεγαλύτερο πρόβλημα έχει ξεκινήσει από το γεγονός ότι δεν υπάρχει διάκριση για τις κλίμακες του συμφέροντος που παίρνουν νομιμοποίηση και λειτουργούν σε πλαίσια της δικαιοδοσίας.

Επιπλέον, η χωρίς διάκριση γενίκευση της έννοιας της αμύνης οδηγεί στην καταστρατήγηση της αμύνης του περιβάλλοντος.

Η διάκριση της κλίμακας των συμφερόντων και ο εταιρικός συσχετισμός των συμφερόντων είναι θεμελιώδη απαιτούμενα, για να υπάρχει μια αίσθηση αναλογίας και μια αντίληψη επικουρική και επικοινωνιακή για τη λειτουργία των θεσμών. Ο εταιρικός συσχετισμός των συμφερόντων συνδέεται με άλλης κλίμακας συμφέροντα. Η θεσμικότητα δεν εκπληρώνεται όταν τα συμφέροντα της πλανητικής ηγεμονίας μπαίνουν στην ίδια μοίρα με τα συμφέροντα της απλής επιβίωσης κοινωνιών και της ευημερίας λαών, γιατί είναι συμφέροντα τελείως ανόμοιας κλίμακας και δεν έχουν καμμία θεσμική εγκυρότητα, καμμία θεσμική νομιμοποίηση.

Αυτό πρέπει να γίνεται αντιληπτό με αυτό τον τρόπο, επειδή τα συμφέροντα μεγάλης κλίμακας τείνουν και έχουν τη δύναμη να

παρακάμπτουν ή να καταργούν μονομερώς τους θεσμούς και υπό αυτή την έννοια δεν μπορεί να θεωρείται ότι αποτελούν a priori θεσμό.

Συνεπώς, όλος ο δρόμος και η έξοδος τους προς το θεσμικό περιβάλλον θα πρέπει να επιτελείται μέσα από τις δικαιοδοσίες των διεθνών οργάνων, μέσα από την αληθινή διαβούλευση και τη διαπραγμάτευση και όχι μέσα από την επιβολή της ισχύος.

2) Συμφέρον και κυριαρχία

Ένα άλλο κρίσιμο ζήτημα είναι το θέμα της μετάβασης από το συμφέρον στην κυριαρχία. Αυτή η μετάβαση από το συμφέρον στην κυριαρχία εμπεριέχει μέσα της άλματα, τα οποία πρέπει να διευκρινίσουμε θεσμικά. Το συμφέρον επιβάλλει έναν θεσμικό ολοκληρωτισμό γινόμενο έτσι κυριαρχία και με την έννοια αυτή πρέπει να αποτραπεί η μετατροπή του συμφέροντος, ακόμη και της τέλεσής του, σε κυριαρχία πάνω σε κάποιον. **Η αποσύνδεση ή αποσύμπλεξη του συμφέροντος από την κυριαρχία είναι μια πολύ μακρά πολιτισμική διαδικασία και έχει να κάνει με το κεκτημένο των πολιτισμένων κρατών.**

Αυτή η αποσύνδεση είναι βασικό δομικό και λειτουργικό συστατικό της δημιουργίας και της ύπαρξης πολιτισμένου κράτους. Χωρίς αυτή την αποσύνδεση έχουμε δυναμικά στοιχεία βαρβαρότητας και, φυσικά, αυτή η αποσύμπλεξη μπορεί και πρέπει να γίνεται στα συμφέροντα, όταν αυτά βρίσκονται ακόμη στις αρχικές ή χαμηλότερες κλίμακες συμφέροντος, καθότι αυτές οι κλίμακες είναι πιο ευπροσήγορες στη θεσμική δικαιοδοσία και διαπραγμάτευση και δεν έχουν να κάνουν με τη στρατηγική της ισχύος σαν διαιτητή και ρυθμιστή.

3) Αναγκαίος ο αναλυτικός προσδιορισμός του υπό διαπραγμάτευση ζητήματος

Ένα άλλο ζωτικό σημείο είναι ο προσδιορισμός του θέματος για το οποίο γίνεται συζήτηση και διευκρίνιση σε όλες τις όψεις του, αν, για παράδειγμα, το θέμα είναι μικτό, πρέπει να

αποκτήσει δημιουργική ανάδειξη κάθε όψη του, ώστε να μην συγκαλύπτονται με τρόπο που να υπάρχει μια σημαία ευκολίας, μια σημαία θεατρική, για την άσκηση στρατηγικής ισχύος.

Για να μετατρέψουμε το θέμα από ένα θέμα στρατηγικής ισχύος σε ένα θέμα διαπραγμάτευσης, θα πρέπει να το διαυγάσουμε, να δώσουμε όλες τις διαστάσεις ή, ακόμη, να αναδείξουμε και την πολυθεματικότητα, ώστε να μην συμποσούνται θεατρικά και ενδυματολογικά με ψευδεπίγραφες παραπλανητικές αναφορές τα ζητήματα και εκείνες οι πλευρές τους που βρίσκονται σε καθεστώς διαφθοράς και σε καθεστώς διένεξης.

Τελικά, για να διασώσουμε τη θερμή ειρήνη και να την κάνουμε ήπια και βαθιά ειρήνη, θα πρέπει να προσπαθήσουμε να διορθώσουμε τα λάθη που έγιναν, αλλά γι' αυτό απαιτούνται πολύ βαθιές αλλαγές σε επίπεδο λαών, θεσμικών οργάνων και όλων των εμπλεκόμενων παραγόντων, ώστε όλες οι διακηρύξεις περί ατομικών δικαιωμάτων, προστασίας του περιβάλλοντος και οι διαδικασίες ειρήνευσης να αποκτήσουν αληθινή βάση. Το περιεχόμενο και η έννοια της Ειρήνης πρέπει οπωσδήποτε να διευκρινιστούν, γιατί, αν η ειρήνη σημαίνει σύγκρουση χωρίς όπλα ή απλώς απουσία στρατιωτικής σύγκρουσης, τότε αυτή είναι ευθεία προετοιμασία για τον επόμενο πόλεμο, ο οποίος με τη σειρά του λόγω των λανθασμένων κινήτρων δεν πρόκειται να καταλήξει στο τέλος σε μία αληθινή ειρήνη, όπως συνέβη και με τον β' παγκόσμιο πόλεμο.

Γιάννης Ζήσης, συγγραφέας

Ημερομηνία δημοσίευσης κειμένου: 29 Μαΐου 2014

Φωτό: Γιάννης Ζήσης

[Μπορείτε εδώ να δείτε τα άρθρα που δημοσιεύουμε σχετικά με το θέμα της Ειρήνης.](#)